

[Justitsministeren.]

grundlovens § 42 er det alene lovforslag, der kan komme til folkeafstemning, ikke forslag til folketingsbeslutning.

Som anført i mit svar af 24. maj 1974 på et spørgsmål fra folketingets retsudvalg åbner grundlovens § 42, stk. 6, imidlertid mulighed for, at spørgsmålet kan komme til folkeafstemning, men dette forudsætter to ting. For det første må samtykke til ratifikation gives i lovsform. Dernæst må der vedtages en særlig lov om, at ratifikationsloven sættes til folkeafstemning.

Jeg skal blot føje til, at det er klart, at justitsministeriet, hvis det måtte ønskes af udvalget, vil være villig til at yde folketingsudvalget teknisk bistand i forbindelse med de ændringer, der er nødvendige, hvis spørgsmålet skal kunne undergives folkeafstemning.

Formanden:

Vi går dernæst til anden omgang, hvor jeg skal fastsætte en taletid på indtil 5 minutter.

Kampmann (S):

Jeg skal i lighed med mit første indlæg begrænse mig også i anden omgang. Det skyldes naturligvis en overvejelse af, om der er fremkommet tilstrækkeligt nyt i forhold til vores behandling i foråret. Som det er nævnt af en række ordførere, har nyhederne i forbindelse med synspunkterne vistnok været af meget mikroskopisk art. Derfor tjener det vist ikke noget formål at fortsætte en debat, som de fleste af os har været igennem så mange gange, og som alene har en afklaring og en afslutning behov.

Men der er ét synspunkt, som jeg vil understrege, fordi jeg mener, der ligger visse fejlslutninger bag ved en række ordføreres vurderinger af, hvad der sker, hvis vi ikke godkender denne overenskomst. En række ordførere har tilkendegivet, at så kunne vi jo bare starte forhandlingerne med Sverige om H-H, hvis det var den, man særlig kunne lide, eller K-M, hvis det var den, man særlig kunne lide, eller begge dele, hvis man foretrækker begge dele uden at foretrække Salt-holm. Lad mig sige, at det er min ganske bestemte opfattelse, at det vil ikke i overskuelig fremtid kunne lade sig gøre. Hvis nogen skulle være i tvivl om dette syns-

punkt, må det være tilstrækkeligt at referere til den svenske trafikministers klare og tydelige udtalelser i tv-avisen i går, hvor han sagde, at hvis det falder, kan ingen af delene i overskuelig fremtid tages op. Det er ganske klart, at det bør man i hvert fald vide. Man kan ikke med hæderligheden i behold sige, som en række herinde har gjort det: nu stemmer vi bare dette ned, og så kan vi tage alle de andre ting frem i det omfang det passer os. De faste forbindelser har en tilknytning både i Danmark og i Sverige, og det forudsætter en enighed i Danmark og i Sverige for at tage disse ting op, og det er min faste opfattelse, at det ikke lader sig gøre i overskuelig fremtid.

Jeg tror, trafikministeren vil bekræfte denne opfattelse, som er ganske væsentlig for det fortsatte forhandlingsforløb. Man kan være imod af andre årsager, men man kan ikke med troværdigheden i behold være imod af denne årsag.

Ipsen (FP):

Vi har hørt flere gange, at miljøet skal der også tages hensyn til, men det er ikke blevet fortalt, at svenskerne har stillet restriktioner op vedrørende overflyvning af den svenske vestkyst. Dette betyder, at fly, der skal lande på Saltholm, vil komme ind over København og vil komme ind over vores strandvejskyst, således at vi altså vil flytte de miljøproblemer, som vi taler om der for øjeblikket er i Kastrup, ud til et andet sted nord for København. Desuden er det for mig lidt tvivlsomt, hvor store miljøproblemerne er, for hvis man ser på huspriserne i Kastrup, så svarer de til omegnskommuner alle andre steder, og der sælges stadig væk huse derude, folk bygger og flytter derud.

Så blev der nævnt, at jeg havde sagt 20 mia kr. Jeg sagde, det var samlede trafikinvesteringer på 20 mia kr. Men jeg noterede mig også, at hr. Holmberg først sagde, at vi havde jo fået tallene, de var 5 mia kr., og nu kom ministeren og sagde, at de altså var steget til 7 mia kr. Jeg må sige, at jeg ikke har særlig stor tiltro til det, bl. a. på grund af Københavns lufthavnsvæsen. De fortalte sidste år, de skulle bruge 385 mill. kr. i Kastrup indtil 1985. I år er det beløb, de ønsker, steget til 925 mill. kr. Det vil sige, at hvis man bliver sådan ved, så kan vi hurtigt komme op i nogle tal.